

Modelul american pentru demnitarilor de afaceri

COTIDIAN NAȚIONAL FONDAT ÎN 1930
SIGURANȚA CETĂȚEANULUI
MAI PRESUS DECÂT SECURITATEA STATULUI
Director: SORIN ROȘCA STĂNESCU
Mentor: CONSTANTIN BĂLĂCEANU-STOLNICI

2,9538 lei 3,6324 lei

pagina 6 Opinii

Varujan VOSGANIAN
Condamnarea comunismului
Șerban ORESCU
O știre bună: investițiile străine directe au crescut!
Gabriel ANDREESCU
Hipnoza „inchișorilor secrete ale CIA” la Consiliul European
Bogdan-Aurel TELEANU
Ex consensu Ecclesiae

OMOARĂ SECRETARA

Guvernul a găsit vinovatul pentru scandalul care a explodat după întâlnirea Macovei-Tăriceanu-Patriciu: o simplă angajată de la Cabinetul premierului
● Purtătorul de cuvânt al Executivului susține că de la Cabinet informația a plecat incompletă și așa se face că ministrul Justiției nu a știut că e chemat să-l întâlnească pe Patriciu
● Numai că Tăriceanu, înainte de declarația Oanei Marinescu, a spus la radio Guerilla că Macovei „fusese înștiințată” despre conținutul acestei întâlniri și că „nu a fost nici o surpriză”
● Patriciu și-a amintit că întâlnirea a avut loc în iunie, că a durat mai puțin de o jumătate de oră, că s-a discutat despre reforma Justiției și despre daunele pe care Rompetrol le-ar putea cere statului
● Monica Macovei susține însă că nu a stat decât câteva minute, nu s-a abordat subiectul reformei și „nu-și amintește” dacă s-a pus problema unei înțelegeri amiabile
● Ministrul a precizat că nu erau locul, momentul ori persoanele potrivite pentru o discuție privind reforma în Justiție, mai ales că proiectele de acte normative fuseseră dezbătute și analizate public
● Macovei a fost atacată dur în ședința CSM, atât de foștii lideri Lupașcu și Bărbulescu, cât și de Viorica Costiniu, președinta Asociației Magistratilor
● AMR a cerut demisia ministrului, dar președintele Iulian Gălcă a spus că întâlnirea nu e treaba CSM, ci a Guvernului

pagina 3

Vremea se încălzește brusc în weekend

pagina 7

Hamas a intrat în Parlament cu arma în mână

pagina 10

Țara noastră este paradisul orfanilor

pagina 11

Banii UE prea grei pentru România

pagina 11

Privatizarea BCR iese la lumină

pagina 13

Dosarul „Flota” este ca și îngropat

pagina 13

Învinuitul Iliescu nu s-a prezentat la audieri

Iliescu, lustrat de colegi

pagina 9

Conducerea PSD pune la cale trecerea pe tușă a lui Ion Iliescu și a susținătorilor săi din viața politică a partidului
● Manevra vine după ce Adrian Năstase și Dan Ioan Popescu au fost izolați

Cuv. Xenofont, soția sa Maria și fiii lor Arcadie și Ioan

Audiența la zi: 193.612 cititori (conform Biroului Român de Audit al Tirajelor și serviciului de Internet www.traffic.ro)

Hoții de la gaze

Românii îngheață de frig, deși plătesc facturi la fel de umflate
● Autoritățile ne mint în continuare în legătură cu rezervele pentru această iarnă
● Pe conducte se introduc gaze inferioare, pentru a suplini lipsa de presiune, iar prețul rămâne neschimbat
● Cu toate acestea, România extrage gaze naturale, care reprezintă 60% din consumul total
● În plus, marii consumatori industriali au redus consumul cu 20%

pagina 4

Bănescu îi pune la respect pe ruși

pagina 7

Europa în război cu comunismul

pagina 8

Operațiunea „Patrik”

pagina 3

În dosarul președintelui Rompetrol există înregistrările a mii de convorbiri telefonice, marea majoritate fără mandat de la judecător

MIRCEA PĂUN - ZIUA FOTO

Întrebarea zilei la www.ziua.ro
Va fi sechestrată și averea lui Adrian Năstase?
DA: 50,32%
NU: 49,68%

Ce e de făcut cu clasa politică?

interes personal. Iar dacă răspunsurile la asemenea întrebări se dovedesc alarmante, ce e de făcut cu „clasa politică”?

Tema nu e nouă. În România, ca peste tot în Europa Centrală (nemaivorbind despre ce se întâmplă mai la Sud și mai la Est de țara noastră), corupția a fost identificată ca una dintre cele mai grave probleme ale „noilor democrații”. Statul de drept a fost instituit ca structură, ca ansamblu de principii și reglementări, dar intrarea în funcțiune a instituțiilor publice s-a făcut amatoristic (din perspectiva standardelor profesionale) și clientelar (ca manieră de stabilire a relațiilor de lucru). Până să se umple „vidul de putere” și „vidul de reglementare”, s-a selectat în mod așa-zicând „natural” o masă de amatori de profit rapid. Nu neapărat și nu toți ticăloși: gama caracterologică a inclus și categorii de oameni dinamici, întreprinzători, mai energici și mai mobili decât majoritatea mai degrabă lentă, inertială a populației. În „clasa politică” și în categoriile conexe, în care as include administrația și mediul de afaceri, s-au amestecat astfel personaje de toată mână:

cinstiti și necinstiti, idealisti și pragmatici, figuri cu vocație autentică de lideri sau de manageri, dar și „șofari” morali, lipsiți de scrupule. Nu în ultimul rând, au ieșit în față oameni „noi”, neimplicati înainte de 1989 în viața publică și care au folosit șansa pe care le-a oferit-o căderea regimului comunist, dar și mulți membri mai proeminenți ori mai discreti ai vechiului „aparatură”, care aveau deja tesută plasa de relații, influențe, complicități. Tara și întreaga regiune au parcurs „tranzitia” postcomunistă cu toate aceste personaje la bord. Democrațiile lor „emergente”, frânate - pe de o parte - de corupție, dar - pe de alta - în continuă ameliorare, au ajuns destul de rapid la un nivel de dezvoltare apreciabil și iată-le intrate în „familia euro-atlantică”.

Pe parcurs, dezvăluirile de ilegalități și scandalurile de corupție au indicat dimensiunea negativă, infracțională a procesului. În atenția publicului - grație presei - au ajuns numeroși demnitari, direct sau prin intermediul rețelelor lor de acoliți. S-a cerut de mai multe ori o „reformă a clasei politice” și s-au schimbat câteva garnituri de

lideri ai unor partide. Cu amestecuri de bine și rău pe toată deschiderea scenei noastre publice, s-au delimitat - totuși - o zonă a corupției extinse, a „baronilor”, a „sistemului ticălos”, și alta a formațiunilor în care predomină dorința de „occidentalizare” a țării, de respectare a legilor, de însănoșire a mediului de afaceri. Dar exemple negative s-au putut găsi în toate taberele.

Acum, alături de Năstase și D.I. Popescu, îl avem în prim-plan și pe vicepremierul Copos, care se adaugă liberalului Patriciu, acesta din urmă cu vechi legături politice și de afaceri cu actualul prim-ministru, Călin Popescu Tăriceanu. De-a lungul anchetei asupra afacerii Rompetrol, s-a aflat de telefonul dat de premier procurorului general și, în această săptămână, de întâlnirea Tăriceanu-Patriciu-Monica Macovei de anul trecut. Laolaltă, aceste informații contribuie serios la percepția uniformizatoare a fenomenului: toată „clasa politică” - nu-i așa?! - ar fi „o apă și-un pământ”, o gașcă de îmbogățiti prin ilegalități, fur, corupție.

Exagerată, falsă, atare concluzie e seducătoare pentru public, pentru majoritatea anonimă și săracă a populației, și foarte la îndemână

pentru o parte a comentatorilor publici, jurnaliști indignați sau intelectuali „justițari”. Nu este - însă - doar o inexactitate: diagnosticul uniformizator e și periculos, fiindcă, deformând realitatea, reducând-o la un numitor comun negru-negru, oferă un orizont favorabil de creștere discursurilor populiste și autoritariste. E un neadevăr că în toate partidele găsim „corupție generalizată”. Iar pasul următor, care ar presupune o „curățenie generală”, sugerează măsuri extremiste. Or, statul de drept presupune investigarea fiecărei fraude în parte și penalizarea individuală a celor găsiți vinovați.

De fapt, problema nu e cea a cazurilor concrete, individuale (cu condiția - firește - ca Justiția să se „însănătoșească” la rândul ei și să dea soluțiile corecte); problema e de sistem: trebuie formulate mai precis regulile jocului. Avem - da! - nevoie de o „reformă” în materie, de îndepărtarea anumitor politicieni de pe scena publică; dar esențială rămâne clarificarea criteriilor care se cuvin respectate pentru eliminarea interferențelor dintre politică și afaceri, dintre interesul public și cel privat...

ION BARBU

